

Hayata Sitem

– halisi · 24 Ocak 2017

Bu nasıl bir dünya,
Kâbus dolu bir rüya,
Ulaşılmaz bir ufuk,
Huzur denilen hülya.

Zalimlerde pür neşe,
Mazlumlarda endişe.
Adaletse güçlünün,
Koynundaki fahişe.

Garibin boynu bükük,
Omuzlarıysa çökük.
Tüketmiş dermanını,
Sırtındaki onca yük.

Derdi ekmek parası,
Katıkla yok arası.
Her sofraya kurulanda,
Sızlar durur yarası.

Zenginlerse pek rahat,
Villa, yalı, yat ve kat.
Sürekli servetini,
Artırmakta kat be kat.

Ne izan ne de vicdan,
Sadece şişkin cüzdandan,
Yemekten sonra elde,
Titanyumdan bir kürdan!

Kimisi bulmuş makam,
Bilmez nedir tasa, gam
Güç alıp koltuğundan,
Kesip durmakta ahkâm!

Kimi de vurdumduymaz,
Sorumsuz, gafil, aymaz.
Yaşanan bu dramdan,
Kendini mesul saymaz.

Bu nasıl bir hıyanet,
Dünya kime emanet?
Adalet namına mı?
Hüküm süren melanet?

İnsanız bizler madem,
Nerede ahlak, erdem?
Fütursuzca çirkeflik,
Yaşanır durur her dem!

Rezaletler diz boyu,
Cehaletse kopkoyu!
Bu düzeni kuranlar,
Hangi iblisin soyu?

Hani yoktu farkımız,
Kardeşlikti şarkımız?
Barış ve refah için,
Dönecekti çarkımız?

Herkes birbirine denk,
Sürecekti bu ahenk.
Öyleyse niçin şimdi,
Bütün çiçekler tek renk?

Sizler beyaz, biz siyah,
Çekmekteyiz her gün ah.
Biliniz ki bu ayırım,
Affedilmez bir günah.